

Grupp I

FCI-nummer 326

Originalstandard 1983-09-30

FCI-Standard 1983-09-30; tyska

SKKs Standardkommitté 2004-09-01

JUZJNORUSSKAJA OVTJARKA

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub

Hundarættarfélag Íslands

Norsk Kennel Klub

Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

Standard för

JUZJNORUSSKAJA OVTJARKA

**Ursprungsland/
hemland:**

Ryssland

Användningsområde:

Herde- och vakthund

FCI-Klassifikation:

Grupp 1, sektion 1

Bakgrund/ändamål:

Stora vita herdehundar är sedan hundratals år kända i de omfattande bergsområden som sträcker sig genom Europa mot Främre Asien.

Juzjnorusskaja ovtjarka (sydrysk herdehund) är, trots sin betydande storlek, till typen mer lik de mindre vallhundsraserna. Anledningen sägs vara att rasen mer har sitt ursprung i vallhundar, vilka under tidigt 1800-tal användes för att valla merinofår från Spanien till sydryska Krim, än i molossoida bergshundar. I och med industrialiseringen på 1870-talet försvann förutsättningarna för herdehundarna. Förmögna landägare skapade intresse för rasen vilket gjorde att rasen mer utvecklades till en mycket stor vakthund än fårhund.

Intresset för rasen försvann återigen vid tiden för ryska revolutionen för att återuppträffa 1939 då en stor samling visades på hundutställning i Simferopol på Krim. Efter andra världskrigets slut fanns dock bara spår kvar av rasen. Med upprepade inkorsningar av andra vita herdehundsraser har det delvis byggts upp en stam med stora, dominanta herdehundar som fortfarande tar vaktuppdrag på allvar.

Helhetsintryck:

Juzjnorusskaja ovtjarka är kraftigt byggd och över medelstorlek. Den är stark och torr med massiv benstomme och välutvecklad muskulatur. Könspregeln skall vara tydlig. Rasen har inga stora krav och anpassar sig lätt till olika klimatförhållanden.

Uppförande/karaktär:

Juzjnorusskaja ovtjarka är mycket aktiv och rörlig med snabba reaktioner. Rasen är mycket vaksam och reserverad mot främlingar.

Huvud:

Huvudet skall vara långsträckt.

Skallparti

Pannan skall vara tämligen bred. Nackknölen skall vara välutvecklad.

Stop	Stopet skall vara knappt skönjbart.
Nostryffel	Nostryffeln skall vara stor och svart.
Käkar/Tänder	Saxbett med starka, tätt placerade, vita tänder. Framtänderna skall vara regelbundet ansatta.
Kinder	Kindbenen skall vara välutvecklade.
Ögon	Ögonen skall vara ovala och mörka. Ögonkanterna skall vara åtliggande.
Öron	Öronen skall vara små, trekantiga och hängande.
Hals:	Halsen skall vara torr och muskulös, medellång och högt buren.
Kropp:	
Rygglinje	Rygglinjen skall vara plan.
Manke	Manken skall vara väl markerad men inte för hög.
Rygg	Ryggen skall vara fast.
Ländparti	Ländpartiet skall vara kort, brett och välvt.
Kors	Korset skall vara brett och nästan vågrätt.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara måttligt bred, djup och aningen flat.
Underlinje	Buklinjen skall vara måttligt uppdragen.
Svans	Svansen skall vara hängande och nå ner till hasleden. Svanspetsen skall bilda en halvcirkel. Ofta är 2-3 svanskotor sammanvuxna.
Extremiteter:	
Framställ:	Frambenen skall vara raka och deras längd skall något överstiga halva hundens mankhöjd.
Skulderblad	Skulderbladets vinkel mot överarmen skall vara ca 100°.
Framtassar	Framtassarna skall vara ovala, stora, breda, väl välvda, fasta och täckta med lång päls.

Bakställ:	Bakbenen skall vara brett ställda och parallella.
Lår	Låren skall vara långa och muskulösa.
Has	Haslederna skall vara kraftiga.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara torra.
Baktassar	Baktassarna skall vara ovala, stora och täckta med lång päls.
Rörelser:	Rörelserna skall vara fria med långt steg, vägvinnande och obundna. Fram- och bakben skall röra sig fritt och harmoniskt.
Päls:	
Pälsstruktur	Täckhåret skall vara 10-15 cm långt, grovt, tätt och svagt vågigt. Det skall vara lika långt på huvudet som på kroppen, benen och svansen. Underullen skall vara välutvecklad.
Färg	Färgen är mestadels vit men även vit/gul-skiftande, halmgul, grå i alla nyanser liksom vit med svaga grå tecken eller gråbrokigt.
Storlek/vikt:	
Mankhöjd	Hanhund: över 65 cm. Tik: över 62 cm.
Fel:	Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse. <ul style="list-style-type: none"> - Grov kroppsbyggnad. - Hund som är nervös, blyg, likgiltig. - Grovt huvud, markerat stop, för kort eller för långt huvud; grå eller brun nostrifyffel. - Tänder som är små och sitter glest, tänder som är nötta; gula tänder, avsaknad av premolarer. - Rosenöron, ståndöron. - Ljusa ögon. - Kort hals. - Inte tillräckligt djup bröstorg. - Buklinje som är alltför uppdragen, för lång, hängbuk. - Mjuk eller uppskjuten rygg. - För långt, rakt eller för kraftigt välvt ländparti.

- Lätt fallande kors.
- Framställ som är för litet vinklat, för kort eller för lång överarm, lätt utåtvridna armbågar, något lösa tassar.
- Små avvikelser i bakstället jämfört med standarden.
- Inte tillräckligt fria rörelser.
- Rak päls.
- Mankhöjd som för hanhund understiger 65 cm och för tik understiger 62 cm.

Allvarliga fel:

- Lätt benstomme, svag muskulatur, för grov.
- För exalterat sprallig, skygg, ängslig.
- Huvud som är smalt, klen.
- Tunt nosparti; köttfärgad nostrifyffel.
- Avsaknad av enstaka tänder (om detta hindrar möjligheten att kunna fastställa bettformen); oregelbundet ansatta tänder, svaga tänder, tandsten.
- Olikfärgade ögon; rosa ögonkanter.
- Svankrygg eller karprygg.
- Långt, smalt, urgröpt ländparti.
- Smalt, kort, för brant eller för sluttande kors.
- För flack, otillräckligt djup bröstorg; tunnformad bröstorg.
- Rullad svans.
- För rak eller för liggande skuldra, böjd överarm, för tunna eller för långa över- och underarmar, lösa tassar, utåtvridna armbågar.
- För stora avvikelser i bakstället jämfört med standarden, för kort lårparti.
- Platta tassar, lösa tassar.
- Bundna rörelser, dålig schvung.
- Päls som är mjuk eller kort.
- Svart, rostig eller brun päls; kraftigt fläckad päls.
- Mankhöjd som för hanhund understiger 60 cm och för tik understiger 58 cm.

Diskvalificerande fel:

- Snett bett.
- Kort och rak päls.
- Alla andra färger än de som är nämnda i standarden.

Nota bene:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller om den har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben

163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvägen 70

Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40

Webbplats www.skkl.se

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30

E-post Informationsavdelningen info@skkl.se

E-post Standardkommittén standk@skkl.se

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION